

دوشنبه 27 می 2019

حمید انوری

قانونمندانِ بی قانون

دوست گرانقدری یک کلیپ ویدیویی فرستادند که ایکاش نمی فرستادند، چون از تماشای آن حال آدم برهم می خورد.

ویدیو مربوط می شد به یک کلیپ تبلیغاتی از فرد فروخته شده به نام "عطا محمد"، مشهور به "نور". ایکاش "محمد" این عجوبه تاریخ افغانستان را به این ملت رنج دیده هرگز "عطا" نمی کرد و مادر چنین فرزندی هرگز نمی زاد.

سخنان کلیشه ئی این فرد معلوم الحال، هیچ حرف و جمله جدید در بر نداشت، همان داستان کهنه، همان اخطار های همیشگی، همان چنگ و دندان نشان دادن ها و همان خود بزرگ بینی های تهوع آور.

این کلیپ تکراری و این سخنان تکراری در تکراری در تکراری، هیچ حرف و سخن تازه ای در بر ندارد که بشود بر آن لحظه درنگ کرد و یا تبصره نمود.

حرکت های سبز و نارنجی و زرد و گلابی و شیرچائی، گوئی امروز دیگر همه رنگ باخته اند، دستمال های رنگه بر گردن های کلفت آویختن، دیگر خریداری ندارد.

این بار اخطار ها بی رنگ و روی هستند، این بار اما این فرد معلوم الحال دست تضرع به سوی اردوی ملی، پولیس ملی و امنیت ملی دراز می کند که در جدال بین حکومت و متمرذین، بی طرفی اختیار نموده و بگذارند تا این جمع نامتجانس که تعداد شان از انگشتان دو دست فراتر نمی رود، کشور را به آشوب بکشانند، خون جاری کنند و تجربیات سال های شوم و وحشت آور 1992 تا 1996 را بازهم تکرار کنند و...

این کلیپ در مجموع دوازده دقیقه و چهل و پنج ثانیه است که تا دقیقه 8:29 همه تکراری اند، اما در همین دقیقه او با مشکل می خواهد چیزی بگوید، اما نمی داند جمله خود را چگونه جمع بندی و نتیجه گیری نماید. بار بار و تکرار اندر تکرار همین جمله را با دقت شنیدم، اما نتیجه همان بود و مقصد نامعلوم و جمله نامرتبط و نا مفهوم، لااقل این کم سواد به مفهوم و مقصد آن پی نبردم.

"عطا محمد"، به گفته آن دوست محترم و معزز "تاریک"، در همان دقیقه و ثانیه معین کلیپ تبلیغاتی متذکره خطاب به نیروهای امنیتی کشور چنین قفله می کند (از دقیقه 8:23 تا 8:29)، یعنی شش ثانیه:

"... اینها در این مداخله نکنند، به مردم خود، به حرکت های مدنی ای ملت خود، مشکلات و مانع و چالش حل نکنند..." .

این "عطا محمد" کم سواد تر از من که صدقه نام مبارک معلم و استاد شود، در حقیقت باید می گفت که "مشکلات و مانع و چالش" (ایجاد) نکنند، این نخستین بار است که من می شنوم، مشکلات و مانع و چالش (حل) می شود یا حل نمی شود، مشکلات و مانع و "چالش"، یا ایجاد می شوند و یا هم از ایجاد آنها جلوگیری به عمل می آید، معادله ریاضی نیست که حل گردد، البته می شود مشکلات را با مذاکره و مفاهمه حل کرد، اما "حل نکنند" در این معادله چند مجعوله؛ هیچ معنی و مفهومی را بهم نمی رساند.

این جنگ سالار خونریز و این سوداگر جهاد و این معامله گر "دین" فقط یک سخن را طوطی وار تکرار می کند و آنهم "قانونمند" است، آیا او فراموش کرده است که خودش خلاف قانون، بیشتر از ۱۳ سال والی خودمختار مزار شریف بود، آیا او گفته می تواند که در آن دوران چرا "قانون" را زیر پا گذاشته بود و دو پا را در یک کفش کرده و حاضر به کناره گیری "قانونمند" نبود؟!

آیا او فراموش کرده است که خلاف قانون برای کناره گیری از مقام ولایت، خواستار بیست و چند وزارت و ولایت و سفارت برای ایله جاران جمعیت اسلامی و شورای نظر بود؟!

آیا او فراموش کرده است که خلاف قانون، والی معرفی شده از جانب حکومت مرکزی را، هرچند مربوط جمعیت اسلامی، اما از مخالفین خودش بود، با زور سرنیزه نگذاشت یک روز هم زمام امور ولایت را به دست گیرد؟

آیا او فراموش کرده است که قوماندان امنیه جدید التقرر بلخ را، خلاف قانون، زیر فشار قرار داد و مجبور به ترک وظیفه کرد؟

آیا او فراموش کرده است که با تفنگداران اجیر خود، مزار شریف را به آشوب کشانید، مامورین دولت و کسبه کاران را اخطار داد تا خلاف قانون به وظایف خود حاضر نشوند؟

اگر این لیست قانون گریزی های "عطا محمد" بی نور را برشماریم، مثنوی هفتاد من کاغذ می شود، پس چگونه است که او حالا دم از قانون و "قانونمند" بودن می زند؟!

او خودش در فیس بوک که برایش ساخته اند، باری اعتراف کرد که بیشتر از پنج میلیون دلار در بانک های خارج ندارد. ما برای یک لحظه قبول می کنیم که او حقیقت را گفته است، اما آیا او حساب همین پنج میلیون دلار دارائی شخصی خود را برای ملت داده می تواند؟!

لیست دارائی های منقول و غیر منقول این جنایتگستر در اینترنت با تمام اسناد آن وجود دارد که نشان می دهد بیشتر از نیم مزار را در قبالة خود دارد و دارائی های نقدی او در بانک های خارج از صد میلیون دلار فراتر می رود.

این فرد معلوم الحال حتی به رفقا و برادران حزبی خود نیز رحم ندارد و بار بار یار غار و رفیق گرمابه و گلستان خود، داکتر "عبدالله عبدالله" را اخطار داده بود که گویا "دندان هایش را می شکند".

قراریکه گفته آمد در این کلیپ تبلیغاتی هیچ سخن تازه ای وجود ندارد که بشود بالای آن درنگ کرد و آنرا ته و بالا کرد و سره را از خشره جدا کرد، او حتی نمی داند که در مورد انتخابات ریاست شورای ملی چه باید بگوید، کاش اعوان و انصار او، کاش قاب چینان دور دسترخوان او و کاش بلی قربان گویان بی عار او یکی دو باری اخبار و گزارشات در مورد انتخابات ریاست ولسی جرگه را از نظر او می گذشتنند، تا می دانست که نظر به قانون و نظر به مقررات و اصول وظایف داخلی پارلمان، در شرایط همان روز انتخابات، ۱+۵۰ مساوی می شد به ۱۲۴ رای، و نه ۱۲۳ رای.

از چند و چون این اخطار ها، حال میان خالی یا میان پُر که بگذریم، یک حقیقت مُسَلَّم را نباید نادیده گرفت و آنهم اینکه ارباب مقتدر و زور آور هنوز در کشور وجود دارد، همان اربابی که از خیرات سر او عطا محمد ها و امثال شان به میلیونرهای خر پول مبدل گردیدند، حال اگر این "امریکای جهانخوار" طرفدار و حامی رئیس جمهور است یا مخالف، در هیچ حالتی، در شرایط و اوضاع و احوال کنونی که خود راه گنجشک می پالد، حاضر نیست شاهد هرج و مرج و آشوب طلبی باشد؛ یک ویتامین B52 برای جنگ طلبان و آشوب گران نظیر "عطا محمد" و هم قماشان او کافی است که از "شیر پیر"، موش حقیر بسازد. او بهتر است از رشید دوستم بیاموزد که چگونه باید جهت بقا، بعضاً موش شد. این B52 هم عجب ویتامین مؤثر ای است.

از "شیران پیر" به سببی یادآوری گردید که باری چند سال قبل شخص معلوم الحال دیگری به نام "حامد کرزی"، گویا به امریکائی ها اخطار داده بود که "شیر اگر پیر هم شود، شیر است"، اما او

نمی دانست که شیر پیر زمانی که مرگ اش فرا میرسد و چنگ و دندانش از دریدن باز می ماند، به گوشه دنجی از جنگل پناه می برد و تسلیم مرگ می شود، به ماسکو و پیکن نمی رود. این ملت غیور و قامت افراشته که بیش از چهل سال جنگ و بربادی و ظلم و تعدی و وحشت و کشتار و خونریزی هنوز نتوانسته است قامت رسایش را خم کند، بهتر است اندکی بیدار شود و از دنباله روی های قومی و زبانی و دینی و مذهبی و سمتی و حزبی خودداری ورزد، دنباله روی هائی که ما را به این حال و روز بدتر از بد اندخت که هر بی سر و پائی برای ما، چپ و راست به قد و قامت خودش کفن می دوزد.

اگر این ملت غیور واقعاً می خواهد فردای بهتری برای فرزندان خود به میراث گذارد، بهتر است دنباله روی های تهوع آور را کنار بگذارد و از این خواب گران برخیزد، ورنه تا قاف قیامت همین آش خواهد بود و همین کاسه.

واقعاً هم تا ملتی خودش به حال خود تغییر نیآورد، محال است دستی از غیب برآید و کاری بکند!

هشدار عطا به غنی